तस्यां ससर्ज दुहितॄः षोडशामलल्लोचनाः ॥४७॥
त्रयोदशादाद्धर्माय तथैकामग्नये विभुः ।
पितृभ्य एकां युक्तेभ्यो भवायैकां भवच्छिदे ॥४८॥
श्रद्धा मैत्री दया शान्तिस्तुष्टिः पुष्टिः क्रियोन्नतिः ।
बुद्धिर्मेधा तितिक्षा ह्रीर्मूर्तिर्धर्मस्य पत्नयः ॥४९॥
श्रद्धासूत शुभं मैत्री प्रसादमभयं दया ।
शान्तिः सुखं मुदं तुष्टिः स्मयं पुष्टिरसूयत ॥५०॥
योगं क्रियोन्नतिर्दर्पमर्थं बुद्धिरसूयत ।
मेधा स्मृतिं तितिक्षा तु क्षेमं ह्रीः प्रश्रयं सुतं ॥५१॥
मूर्तिः सर्वगुणोत्पत्तिर्नरनारायणावृषी ।
ययोर्जन्मन्यदो विश्वमभ्यनन्दत् सुनिर्वृतं ॥५२॥
मनांसि ककुभो वाताः प्रसेदुः सरितो ऽद्रयः ।
दिव्यवाद्यन्त तूर्याणि पेतुः कुसुमवृष्टयः ॥५३॥
मुनयस्तुष्टुवुस्तुष्टा जगुर्गन्धर्वकिंनराः ।
नृत्यन्ति स्म स्त्रियो देव्य आसीत् परममङ्गलं ।
देवा ब्रह्मादयः सर्व उपतस्थुरभिष्टवैः ॥५४॥
यो मायया विरचितं निजयात्मनीदं खे रूपभेदमिव तत्प्रतिचक्षणाय ।
एतेन धर्मसदने ऋषिमूर्तिनाद्य प्रादुश्चकार पुरुषाय नमः परस्मै ॥५५॥
सो ऽयं स्थितिव्यतिकरोपशमाय सृष्टान् सत्त्वेन नः सुरगणाननुमेयतत्त्वः ।
दृश्याददभ्रकरुणेन विलोकनेन यच्छ्रीनिकेतममलं क्षिपतारविन्दं ॥५६॥
एवं सुरगणैस्तात भगवन्तावभिष्टुतौ ।
लब्धावलोकैर्ययतुरर्चितौ गन्धमादनं ॥५७॥